

Léčebna, ordinace, výzkum a tři děti. Nabíjím se v přírodě, říká primářka Hana Zmrzlá

Hana Zmrzlá je další z oblíbených a úspěšných lékařů, které představuje Deník.cz v seriálu Galerie lékařských osobností regionů. V něm redakce zpovídá postupně na 250 lékařů z celého Česka, kteří se v různých oborech starají o naše zdraví a delší život.

VIZITA
deník.cz

JAN CHARVÁT

Práce lékařky a matky tří dětí je náročná, ale pro Hanu Zmrzlou je to smysluplná cesta plná výzev. Aktuálně je na mateřské dovolené s dvouměsíčním synem. Po ní se plánuje vrátit do ordinace, kde se věnuje pediatrii. Zároveň je primářkou v dětské léčebně se speleoterapií v Ostrově u Macochy na Blanensku. Její zapálení pro medicínu a pomoc druhým ji motivuje k dalšímu vzdělávání a výzkumu, přičemž se snaží skloubit profesní a rodinný život.

Máte tři děti, to je samo o sobě práce na plný úvazek. Kdy se vrátíte do léčebny a ordinace? Jak mi skončí mateřská, tak bych se chtěla začít pomalíku zase dostávat do pracovního procesu. Snad v září. Už máme

naplánované nějaké výzkumné aktivity, budu připravovat žádost o grant pro léčebnu.

Chtěla jste být lékařkou odmalicka?

Až tak vyhraněnou volbu povolání jsem popravdě neměla. Začalo se to nějak profilovat v průběhu studií na gymnáziu. Táhl mě to k přírodním vědám. Nikdy jsem nebyla technický typ. Matematika a fyzika pro mě vždycky byly španělská vesnice. Bavila mě spíš biologie, chemie a humanitní obory. Postupně se vše vyvinulo tak, že medicína pro mě byla to pravé ořechové.

Co vás na medicíně lákalo?

Jsem společenský a komunikační člověk, mám ráda lidi, děti. Což se u tohoto oboru hodí. Navíc medicína je obor, ve kterém jsem viděla smysl. To, že stojí za to věnovat úsilí, čas a vidět výsledky, které se odrážejí v pomoci druhým. V průběhu studia na lékařské fakultě jsem si přidala ještě obor na přírodovědecké fakultě, protože jsem koketovala s vědeckou dráhou výzkumníka. Později u mě ale převážila klinická medicína a kontakt s pacientem.

Pracujete v dětské léčebně a současně i v ordinaci dětského praktického lékaře. Proč jste si vybrala právě toto zaměření?

K dětem jsem měla vždycky velmi blízko a chtěla s nimi pracovat. Už během studií. Dřív jsem měla jako brigádu výuku cizích jazyků s dětmi a bylo to super, strašně mě to s nimi bavilo. Na dráhu pedagoga to ale nebylo. Když jsem se vrhla na medicínu, tak mi bylo jasné, že se zaměřím na pediatrii. A neměnila bych.

Na druhou stranu to v určitých

Kdo je Hana Zmrzlá

- Absolvovala gymnázium v Brně a následně pak lékařskou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně, obor všeobecné lékařství. Na přírodovědecké fakultě vystudovala ještě bakalářský obor buněčná molekulární diagnostika, ke kterému následně přidala magisterský obor **obecná biologie se zaměřením na buněčnou a molekulární biologii**.
- Od roku 2018 pracuje v **Dětské léčebně se speleoterapií v Ostrově u Macochy na Blanensku**, kde nyní zastává funkci primářky. Souběžně působí také v ordinaci praktického lékaře v Brně.
- Je jí dvaatřicet let a s partnerem **žije ve Vážanech nad Litavou na Vyškovsku**, kde spolu vychovávají tři děti. Má ráda přírodu, hory, lyže, kolo a turistiku.

Snímky: se souhlasem Hany Zmrzlé

situacích musí být obtížné. Léčit děti je specifická disciplína, náročná na psychiku...

Je to tak. Člověk se někdy neubrání a částečně problémy nemocného přenechá na sebe a svou rodinu. Jakoby jejich potíže prožíval s obavou o své děti. Zároveň si ale myslím, že jako lékařka a matka tří dětí dokážu kromě odborné péče přidat i tu lidskou stránku. Myslím si, že to je také velmi důležitý aspekt. Někdy je empatie a pochopení víc, než nějaký erudovaný výklad. Vždy se snažím pro pacienty udělat maximum. Tak, abych rodičům mohla

s klidným svědomím říct, že stejně bych postupovala i u vlastních dětí.

Vzpomenete si ještě na svého prvního pacienta?

Ano. Byla to asi šestnáctiletá slečna. Pamatuji si i na první miminko, holčičku, kterou jsem vyšetřovala ve svitavské porodnici.

Ve Svitavách jste získala svoje lékařské ostruhy?

Nastoupila jsem tam na dětské oddělení hned po fakultě. Tam jsem získávala své první praktické a technické zkušenosti,

tří do osmnácti let s astmatem, záněty dýchacích cest, alergiemi a atopickým ekzémem...

Osobně to vnímám jako obrovskou příležitost. Je to pro mě velká čest být součástí něčeho takového a moc si toho vážím. Speleoterapie funguje v Moravském krasu přes čtyřicet let a za tu dobu pomohla ohromnému množství dětských pacientů. Na druhou stranu vnímám, že se jedná o velmi specifický a úzký obor, kde je i v době široké škály moderních medikamentů stále velký prostor pro další výzkum a vývoj. Předem mnou tu byly velké lékařské kapacity. Pánové Řičný, Slavík, Příbyl. Otcové a průkopníci speleoterapie na našem území. Odvedli s omezenými možnostmi a ve spartánském zázemí obrovský kus práce. Jejich myšlenka a směr si podle mě zaslouží pokračování a ještě hlubší vědecké poznání. Takže nyní usilujeme v léčebně o získání grantu a rádi bychom navázali na výzkumné aktivity výše zmíněných odborníků.

Předloni se léčebna dočkala nového a moderního zázemí za více než dvě stě milionů korun...

Zázemí, které měla léčebna léta v ostrovské základní škole, je s tím současným neporovnatelné. Jsme za něj moc rádi. Je tu vlastní kuchyně, mimo jiné máme k dispozici bazén se slanou vodou, který mohou děti při pobytu v léčebně využívat několikrát týdně. Slaná voda je navíc příznivá pro pacienty s atopickým ekzémem. S jejich citlivou pokožkou je to vhodnější varianta než klasická chlorovaná voda. V novém areálu je i sauna a prostor pro sportovní aktivity. K dispozici máme také spoustu moderních rehabilitačních pomůcek a nových procedur.

Co vnímáte jako největší problém ve věkovém spektru pacientů léčebny od tří do osmnácti let?

Pozorujeme, že potřeba a zájem o naši léčebnu se přesouvá do skupiny malých dětí. Co jsou velmi často nemocné, mají oslabenou imunitu a opakovaně se u nich objevují s krátkými pauzami respirační onemocnění. Zároveň u malých pacientů přibývá alergií. Už v hodně raném věku. Dá se říct, že se jedná o civilizační choroby. Jako dětský praktik to mohu potvrdit. Už v kojeneckém věku se u spousty dětí objevují například potravinové alergie.

Vášim dětem je osm, šest a nejmladšímu synovi jsou dva měsíce. V ostrovské léčebně jste na exponovaném postu primářky, do toho máte ještě ordinaci, musíte se vzdělávat. Přemýšlíte o výzkumu. Neříkáte si někdy, že by stačila třeba jen ta ordinace a děti?

Jasně, že říkám (smích). Že bych se nudila, na to si stěžovat opravdu nemůžu. Někdy je člověk vyčerpaný a unavený. Jsou špatné dny, kdy se nedaří. To má ale asi každý. Já se můžu spolehnout v práci na perfektní kolegy a doma na úžasné rodinné zázemí. Rodiče a partner fungují naprosto fantasticky. Díky nim můžu dělat to, co dělám. Moje práce mě strašně baví. Tím, že kombinuji léčebnu, ordinaci, praktiku, přepínám mezi různými módy a neupadám do rutiny. Svým způsobem je to osvěžující. Zároveň mě to udržuje v pohotovosti a motivuje mě posouvat se dál, zdokonalovat se v daném oboru. Budu se opakovat, ale neměnila bych. Moje práce mi dává smysl a jsem vděčná, že ji mohu dělat.

Celý rozhovor čtěte na webu

blanensky.denik.cz